

Marek Czarnecki

Kanie, st. III, gm. Brwinów, woj.
warszawskie, AZP 59-64/14

Informator Archeologiczny : badania 30, 165

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KANIE, st. II,
gm. Brwinów,
woj. warszawskie,
AZP 59-64/13

- osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową domu mieszkalnego, przeprowadzone przez mgr Marię Kulisiewicz-Kubiela (Biuro Naukowo-Konserwatorskie, mgr Maria Kulisiewicz-Kubiela, Warszawa). Finansowane przez PSOZ oraz właścicieli posesji: Romana Ługowskiego i Jana Machlaja. Drugi sezon badań.

Wstępne prace archeologiczne rozpoczęto w 1995 r. na działce nr ew. 155/2 w Kaniach – przebadano wówczas 46 m² powierzchni i odkryto 32 piece dymarskie. W 1996 r. kontynuowano prace wykopaliskowe na działce 155/2. Ponadto na działkach nr ew. 162/1 i 162/2 przeprowadzone zostały nadzory archeologiczne podczas robót ziemnych. Ze względu na wyjątkowo niesprzyjające warunki związane z budową i składowaniem materiałów budowlanych, teren został rozpoznany wykopami w postaci rowów o zróżnicowanych wymiarach, rozmieszczonych w części północnej i środkowej działki 155/2. Łącznie w latach 1995-1996 przebadano powierzchnię 258 m².

W wykopach zlokalizowanych w części północnej działki wystąpił materiał zabytkowy w postaci kilku ułamków ceramiki, znacznych ilości brył żuźla żelaznego, bryłek polepy i fragmentów rozbitych szybów. Także w tym rejonie obserwujemy największe zagęszczenie obiektów hutniczych. Odsłonięto 75 obiektów archeologicznych, w tym 74 piece dymarskie i jamę o nieokreślonym charakterze. Stwierdzono daleko posuniętą dewastację obiektów produkcyjnych osady, i to zarówno w okresie funkcjonowania piecowiska, jak i współcześnie podczas głębokiej orki. Podczas nadzorów archeologicznych przeprowadzonych na działkach 162/1 i 162/2 nie zarejestrowano żadnych śladów starożytnego osadnictwa.

KANIE, st. III,
gm. Brwinów,
woj. warszawskie,
AZP 59-64/14

- ślad osadnictwa kultury łużyckiej (okres halszacki)
- osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich; fazy A₃-B)
- ślad osadnictwa wczesnośredniowiecznego (XII/XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 12 do 13 listopada przez mgr. Marka Czarneckiego (Archeology and Art Warszawa), na zlecenie PSOZ. Finansowane przez inwestora prywatnego. Piąty sezon badań. Badania prowadzono na północnej krawędzi stanowiska (w granicach działki nr ew. 167/6 przy ul. Polnej) na obszarze 0,5 ara.

W wykopie pod fundamenty budynku mieszkalnego zaobserwowano następujące warstwy: 1 – piaszczysty humus (30 cm), 2 – piaszczyste brązowoszare podglebie (miąższość 20-26 cm), 3 – intensywnie ciemnoszara warstwa kulturowa z drobinami polepy i uławkami żuźla soplowego (grubość 10-12 cm), 4 – calec piaszczysty z kongrecjami rudy darniowej. Nie odkryto żadnych obiektów starożytnych. Materiały zabytkowe to: 5 fragmentów ceramiki kultury przeworskiej, 8 ułamków żuźla soplowego. Znaczna grubość warstwy kulturowej i jej nasycenie wskazują na intensywne użytkowanie tego fragmentu osady w starożytności i, prawdopodobnie, na sąsiedztwo większej ilości obiektów.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Wiadomościach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KARCZYN, st. 40,
gm. loco,
woj. bydgoskie,
AZP 46-41/31

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, fazy B₂-C)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe w związku z budową gazociągu tranzytowego Rosja-Niemcy, przeprowadzone przez dr. Józefa Bednarczyka i mgr Lucynę Leśniak (Instytut Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań.

Wykop, wytyczony wzdłuż trasy gazociągu, przecinał peryferyjną, podtapianą okresowo strefę osady na odcinku długości 320 m i szerokości 13 m. Przebadano powierzchnię 41,6 ara.

Wydzielono 152 obiekty gospodarczo-produkcyjne, w tym: 54 jamy, 87 dołków postępujących, rów, 10 konstrukcji drewnianych. Większość z nich należy do unikatowego w skali